

Întrebările preliminare

Luând în considerare, în egală măsură, calificarea în temeiul dreptului belgian a articolelor 18, 20 și 21 din Legea din 13 aprilie 1995 privind contractul de agenție comercială, aflate în discuție, ca fiind norme speciale imperative în sensul articolului 7 alineatul (2) din Convenția de la Roma ⁽¹⁾ — articolul 3 și articolul 7 alineatul (2) din această convenție coroborate, dacă este cazul, cu Directiva 86/653/CEE a Consiliului 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți ⁽²⁾, trebuie interpretate în sensul că permit aplicarea în privința acestui contract a normelor speciale imperative ale legii statului instanței sesizate, care oferă o protecție mai extinsă decât protecția minimă prevăzută de această directivă, chiar dacă se constată că legea aplicabilă contractului este legea unui alt stat membru al Uniunii Europene în care a fost pusă, de asemenea, în aplicare protecția minimă conferită de directiva menționată?

⁽¹⁾ Convenția de la Roma din 19 iunie 1980 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (JO 1980, L 266, p. 1, JO 2007, L 347, p. 3).

⁽²⁾ JO L 382, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 176.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour constitutionnelle (fosta Cour d'arbitrage) (Belgia) la 26 aprilie 2012 — I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA)/Région wallonne

(Cauza C-195/12)

(2012/C 200/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle (fosta Cour d'arbitrage)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA)

Pârâtă: Région wallonne

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 din Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind promovarea cogenerării pe baza cererii de energie termică utilă pe piața internă a energiei și de modificare a Directivei 92/42/CEE ⁽¹⁾ coroborat, dacă este cazul, cu articolele 2 și 4 din Directiva 2001/77/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile pe piața internă a electricității ⁽²⁾ și cu articolul 22 din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de

abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE ⁽³⁾, trebuie interpretat, în lumina principiului general al egalității, a articolului 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și a articolelor 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în sensul că:

- (a) se aplică doar instalațiilor de cogenerare cu randament ridicat, în sensul anexei III la directivă;
- (b) impune, permite sau interzice ca o măsură de sprijin, precum cea prevăzută la articolul 38 alineatul 3 din Decretul regiunii valone din 12 aprilie 2001 privind organizarea pieței regionale a electricității, să fie accesibilă tuturor instalațiilor de cogenerare care valorifică în principal biomasă și care îndeplinesc condițiile stabilite de acest articol, cu excepția instalațiilor de cogenerare care valorifică în principal lemn sau deșeuri de lemn?

2. Răspunsul este diferit dacă instalația de cogenerare valorifică în principal doar lemn sau, dimpotrivă, doar deșeuri de lemn?

⁽¹⁾ JO L 52, p. 50, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 107.

⁽²⁾ JO L 283, p. 33, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 36.

⁽³⁾ JO L 140, p. 16.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 3 mai 2012 — Walter Endress/Allianz Lebensversicherungs AG

(Cauza C-209/12)

(2012/C 200/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Walter Endress

Pârâtă: Allianz Lebensversicherungs AG

Întrebarea preliminară

Articolul 15 alineatul (1) prima teză din A doua Directivă 90/619/CEE a Consiliului din 8 noiembrie 1990 ⁽¹⁾ trebuie interpretat, luând în considerare articolul 31 alineatul (1) din Directiva 92/96/CEE din 10 noiembrie 1992 ⁽²⁾, în sensul că se opune unei reglementări — precum articolul 5a alineatul (2) a patra teză din Legea privind contractele de asigurare [Versicherungsvertragsgesetz (VVG)], astfel cum a fost modificată prin A treia lege din 21 iulie 1994 privind transpunerea directivelor adoptate de Consiliul Comunităților Europene în materie de